

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Capvt XXIV. Cantus secundi explanatio absolutur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

agatur, attingere valet, sed neque intimas
arcanaſque communicationes, quæ inter
ipſam & Deū ſibi ſunt agnoſcere: commu-
nicationes enim iſtæ, in quâ tum ipſas per
ſeipſum facit Dominus, omnino diuinæ
ſunt, & ſublimiſſimæ, & veluti quidâ ſub-
ſtantiales vnionis diuinæ inter Deum &
animam attractus: in quorum vno (cū iſte
ſit ſupremus orationis gradus) maius re-
cipit bonum anima, quam in omnibus a-
lijs. Iſti enim ſunt tactus quos ipſa in Can-
ticis poſcebat dicens: *Oſculetur me oſculo o-*

Cant. 1. 1.

*Supremus
orationis
gradus eſt
vnionis
diuinæ in-
ter Deum
& animã
per tactus.*

Cant. 8. 1.

ſuſi. Cum enim res hæc ſit, quæ adeo
coniunctè cum Deo peragitur, quo ani-
ma cum tot anxietatibus peruenire con-
cupiſcit, plus optat, plurique facit vni-
cum diuinitatis huius attractum, omni-
bus alijs donis quæ Deus ei confert.
Quam ob cauſam poſtquam plurima ipſi
dona in canticis contuliſſet: quæ ipſa can-
tu ſibi celebrauerat, minime ſe ſatisfa-
ctam ſentiens, diuinos tactus iſtos poſtu-
lando ait: *Quis mihi, det te fratrem meum
ſugentem vbera matris meæ vt inueniam te fo-
ris, vt deoſculetur te (ore videlicet animæ
meæ) & iam nemo me deſpiciat,* neque me
aggredi, impetereque præſumat, ſignifi-
cando verbis iſtis, optare ſe communica-
tionem, quam Deus ſe ſolo facit foris ex-
cluſis, repudiatiſque creaturis vniuerſis:
hoc enim innunt verba illa; vt inueniam
te tota & foris, ſugentem vbera. Quod
tunc ſit, quando iam anima cum ſpiritus
libertate, ſua quietate, & intima bonorum
iſtorum pace fruatur, non impediente il-
lam amplius ſenſitiua parte, neque dæ-
mone illius interuentu, contradicen-
te. Tunc etenim non auderet aggredi
eam, & inquietare dæmon, eò quod hæc
non aſſequeretur, neque ad intelligendos
diuinos iſtos, in animæ ſubſtantia, cum a-
morofa Dei ſubſtantia, tactus poſſet per-
uenire. Immenſum hoc bonum nemo cõ-

ſequitur, niſi per intimam purgationem,
denudationem, ac ſpirituale ab omnibus
creatis rebus latibulum. Et hoc eſt in Ob-
ſcuro, in quo latibulo ſtabilitur & confir-
matur anima, in vnione per amorem cum
Deo. Et propterea rem hanc decantat
ipſa, præfato verſu dicens:

In obſcuro & bene celata.

Quando contingit dictas ſpirituales
gratias fieri animæ ſecretè, hoc eſt, ſolum-
modo in ſpiritu, in nonnullis illarum ſo-
let anima (qua ratione id fiat ignorans)
ſe ipſam ſecundum partem ſuperiorem
ad eò ab inferiori portione elongatam
conſpicere, vt cognoſcat in ſe duas partes
inter ſe tantopere diſtinctas, vt videatur
illi nihil vnâ habere cum alia cõmune, vi-
deturque illi rem orã admodum & ſeparatã
eſſe vnâ ab altera. Et reuera quodã modo
ita eſt; ſecundum operationem enim, quæ
tunc operatur anima, quæ tota ſpirituale
eſt, nullam cum parte ſenſitiua communi-
cationem habet. Iſto modo tota anima
ſpirituale efficitur, & in iſto vnitiuæ con-
templationis latibulo, paſſiones, appeti-
tusque ſpirituales, in ſublimi gradu extin-
guuntur. Vnde de ſuperiori animæ por-
tione loquendo, vltimum conſeſſum ſub-
iungit Verſum.

CAPVT XXIV.

Cantus ſecundæ explanatio abſoluitur.

*Cum iam domus mea eſſet
tranquillata.*

Quod idem eſt ac dicere: cum iam ſu-
perior animæ meæ portio, ſicuti &
inferior, eſſet ſecundum appetitus poten-
tialque ſuas tranquillata & ſedata, ad vn-
ionem diuinam amoris diuini egreſſa
ſum,

Cum

Cum enim duplici modo illo noctis obfcuræ, confictu medio (sicuti dictum est, impugnetur, & repurgetur anima secundum partem videlicet sensitivam, & secundum partem spirituales, cum ipsarum simul sensibus, potentijs, passionibusque; ita etiam dupliciter secundum duas istas partes, sensitivam & spirituales, cum omnibus earum potentijs & appetitibus, pacem & tranquillitatem consequitur. Idcirco quippe (sicuti etiam dictum est) bis repetitur versus istum, & in Cantu præsentis, & in præterito, propter duas istas animæ portiones spirituales nempe & sensitivam: quæ ut ad unionem divinam amoris pervenire possint, necessarium est ut refoventur prius, ordinentur, & quantum ad sensitiva & spiritualia attinet quietentur, ad normam status innocentie, quæ in Adamo reperiebatur, quamvis non vndequaque à tentationibus inferioris partis sit immutata. Vnde versus iste qui in primo Cantu de partis inferioris, ac sensitivæ tranquillitate accipiebatur, in hoc secundo de superioris & spiritualis peculiariter intelligitur, ideoque bis eundem repetit.

Tranquillitatem hanc, & domus istius spiritualis quietem, perfecte & habitualiter, quantum præsentis vitæ status patitur medijs istis quasi substantialibus unionis divinæ, de quibus immediate egimus tractibus, consequitur anima, quos bene celata & à dæmonis, sensuumque ac passionum perturbatione abscondita, à divinitate suscipit, ubi anima pura, tranquilla, & robusta, constansque, & stabilis effecta est, ad plene perfecteque dictam unionem (quæ est divina inter animam & filium Dei desponsatio) recipendam. Confestim enim ac duæ istæ animæ mansiones fuerint perfecte cum omnibus domesticis suis, potentijs videlicet & appe-

titibus tranquillatæ & roboratæ, confortis iam illis ac in silêtio omnium supernarum infernarumque rerum constitutis, immediatè divina hæc sapientia, novo possessionis amoris nodo iungitur animæ, & impletur illud quod ipsa ait: *Cum enim quietam silentium contineret omnia, & nox in suo cursu medium iter haberet: Omnipotens sermo tuus de cælo à Regalibus sedibus venit.* Idipsum significavit sponsa in Canticis dicens: quod postquam pertransisset illos, qui eam noctu spoliaverunt vestibus, & vulneribus affecerunt, invenit quem diligebat anima eius. *Paululum cum pertransissem eos, inveni quem diligit anima mea.* Ad unionem hanc perveniri nequaquam potest absque insigni puritate: puritas verò ista absque magna omnium rerum creaturarum denudatione, & absque mortificatione viti acquiri nequit; quæ res per vestium sponsæ expoliationem, vulneraque nocturna; in inquisitione & desiderio sponsi instricta, significatur: neque enim nova desponsationis veste, quam ambiebat indui poterat, absque veteris expoliatione. Quamobrem ille qui in dictam iam noctem ad quærendum dilectum ingredi renuerit, nolueritque propria voluntate sua spoliari & mortificari, sed duxerit in lectulo suo & proprijs commoditatibus (quemadmodum faciebat sponsa) illum requirit, nunquam illum reperiet, quemadmodum ista anima de se ipsa testatur, quod illum in obscuro, & cum anxietatibus amoris egrediendo invenierit.

CAPVT XXV.

In quo Cantus tertius breviter exponitur.

CAN.

3.
mris
ruce

vera
stica

NVI
124

Sap. 18.
n. 14.

Cant. 5.
n. 4.

Mirabilis
est enim
sicuti
et in
præterito
bis
repetitur
versus
istum.

Vnde
quæ
superioris
et inferioris
animæ
mansiones
sunt
distinguitur.